ANUL II.—No. 559 EDIŢIA ANTEIA MERCURI 4 IULIE 1890.

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI SI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administraţieĭ
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an în ţară 30 leĭ; în streinĕtate 50
Şése lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereşti, Române! de cuĭb streĭn în casă.
V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE
Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se primesc **direct** la administraţie.
Din **PARIS** la *Agenţia Havas*, 8 Place de la Bourse, precum şi la sucursalele eĭ.
Din **STREINĔTATE**, direct la administraţie şi la toate oficiile de publicitate.

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 1,— leŭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserţiunile şi Reclamele 2 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA: Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA: Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 3 Iulie

Republicanismul

A trecut cât-va timp de când noĭ, preocupaţĭ de faptele ce zilnic se petrec în ţară, am amânat discuţia academică asupra ideieĭ republicane pentru vremurĭ maĭ liniştite.

Trebue să observăm că vina acesteĭ amânărĭ nu poate cădea toată asupra noastră; ba, nicĭ că putea cine-va să ne pretindă să batem zilnic toba republicanismuluĭ, dacă voim sincer lăţirea aceșteĭ ideĭ în România.

Orĭ ce ideie mare îşĭ face numaĭ atuncĭ drumul cu siguranţă, când, în loc de a fi trâmbiţată cu zgomot prea mare, ca să asurzească lumea, este tratată cu linişte şi cumpănire, la vreme oportună.

Ideia republicană nu este o plăzmuire ideală, care să aibă nevoe de a provoca un entuziasm fanatic pentru a deveni fapt; din potrivă, ea este realizată în multe ţerĭ şi, ceia-ce poate da loc la discuţie, când se propune în ţara noastră realizarea sistemuluĭ de guvernĕmânt republican, după ce se va fi dovedit superioritatea acestuĭ sistem asupra celuĭ monarchic, poate să fie numaĭ chestiunea de a se alege forma de republică ce s'ar potrivi ţĕreĭ noastre.

Dar dacă noĭ am arĕtat până acum numaĭ în trăsăturĭ generale ce fel de republică dorim, aceasta a fost o manifestaţie platonică, de care nicĭ Regele nicĭ adepţiĭ Monarchieĭ nu s'aŭ speriat. Vina de sigur nu e a noastră. Noĭ nu monopolizăm ideia republicană în aceastâ ţară şi nicĭ nu suntem un partid politic.

Ştim însă că există foarte mulţĭ republicanĭ în ţară; ba cunoaştem chiar partide în formaţiune, carĭ aŭ înscrisă în programele lor desfiinţarea Monarchieĭ. Prin urmare, dacă ar fi vorba de a se constitui un partid republican puternic, elementele n'ar lipsi.

Tocmaĭ siguranţa pe care o avem despre acest fapt, ne-a ţinut în aşteptare cât-va timp.

Ne-am zis: noĭ am pus chestiunea pe tapet; am arĕtat o parte din multele avantagiĭ ale Republiceĭ (orĭ-care ar fi forma eĭ) asupra Monarchieĭ. Dar noĭ nu suntem destul de tarĭ pentru ca, singurĭ, să încercăm a lupta pe calea practică pentru realizarea idealuluĭ intregeĭ democraţiĭ române.

Democraţia a luat deja poziţie pe arena politică; prin urmare datoria eĭ este de a se pune pe lucru serios pentru a ajunge—înainte de orĭ-ce—la realizarea celuĭ maĭ însemnat punct din programul eĭ: Republica.

Nu voim să ne întindem acum asupra motivelor pentru carĭ noĭ socotim rĕsturnarea Monarchieĭ ca prima reformă serioasă pentru care trebuie să lupte democraţiĭ românĭ. Acum când am redeschis discuţia, vom explica pe larg această părere. Până atuncĭ, constatăm din partea democraţilor noştri o indolenţă fără marginĭ.

Eĭ pretextează că maĭ întâiŭ este nevoie de îmbunătăţirea stăreĭ economice a poporuluĭ şi, pentru a ajunge la aceasta,—cu toate că noĭ socotim cu neputinţă vr'o reformă largă sub Monarchie—pentru a îmbunătăţi deci starea economică a ţĕranuluĭ, democraţiĭ noştri scriŭ articole economice şi arată ce sistem le ar conveni, dacă—bine înţeles—partidul de la guvern le-ar permite practicarea luĭ.

Aşa dar nu se face nimic în tabăra republicană din ţară, nicĭ pentru Republică nicĭ pentru ţĕran. De aceasta suntem convinşĭ şi, pentru a maĭ dezmorţi pe ceĭ ce împărtăşesc ideile noastre dar nu cred de cuviinţă să le afişeze, vom reîncepe campania pentru Republică şi în contra republicanilor noştri prea platonicĭ.

R.

TELEGRAME

CONSTANTINOPOL, 2 Iulie. — Poarta a început de vr'o zece zile negocierĭ cu Exarcul bulgar, negocierĭ carĭ se par că sunt în legătură cu nota D-luĭ Stambuloff. Patriarhul ecumenic din Constantinopol a adresat Porţiĭ o scrisoare prin care caută să demonstreze că satisfacţiunea ce s'ar da cererilor Bulgarilor ar fi descompunerea bisericeĭ din Orient.

NEW-YORK, 2 Iulie.—Un ciclon a făcut marĭ devastărĭ la St. Paul (Minesota). Maĭ multe sute de persoane ar fi perit.

VIENA, 2 Iulie.—D. Simicĭ, ministrul Serbieĭ, a remis erĭ ministruluĭ afacerilor streine o notă prin care cere ca acest minister să intervie pe lângă guvernul ungar în chestiunea importaţiuneĭ porcilor.

In această notă nu se vorbeşte nimic despre închiderea eventuală a frontiereĭ sêrbe.

„Politische Correspondenz" se zice autorizată să declare oficial că toate zgomotele relative la intenţiunea ce ar avea Principele să abdice şi la pretinsul atentat contra D-nuluĭ Stambuloff, sunt falşe.

2|14 Iulie la Paris

PARIS, 2 Iulie. — Numeroase societăţĭ patriotice aŭ defilat dimineaţa pe dinaintea Statueĭ Strasburguluĭ din piaţa Concordieĭ.

Dl. Paulin Méry, deputat bulangist, a voit să ţie un discurs, dar poliţia l'a arestat; după ce s'a încheiat proces-verbal el a fost pus în libertate. — Aspectul general al Parisuluĭ este foarte animat; o mulţime de streinĭ aŭ venit cu ocaziunea acesteĭ serbărĭ; — timpul a fost foarte frumos. — O mulţime numeroasă a asistat la revistă care nu s'a terminat de cât la 5 ore. — Preşedintele Republiceĭ a fost foarte aclamat.

Câte-va minute înaintea sosireĭ D-luĭ Carnot la Elyseŭ, un individ care se afla printre mulţimea ce aştepta, a tras în aer un foc de revolver; el a şi fost imediat arestat. — El se numeşte Jacob, chimist fără nicĭ o ocupaţiune; el a voit maĭ mult să atragă atenţiunea publiculuĭ căcĭ revolverul nu era încărcat cu gloanţe.

DIN IAŞI

Iaşul începe a cădea din ce în ce maĭ mult în linişte şi a se îmbrăca cu acea haină de monotonie caracteristică tuturor oraşelor de provincie. Căldura începe să gonească lumea afară din oraş şi fie-care caută vre-un loc de adăpost unde în afară de zidurile oraşuluĭ de căldură şi zgomotul sĕŭ să poată petrece cât-va timp sub rĕcoarea arborilor de la vr'o vie saŭ la aceia a uneĭ staţiunĭ balneare. In fine tabloul vacanţelor începe a lua aceiaşĭ privelişte ca în fie-care an şi pe străzile oraşuluĭ nu se vĕd de cât aceia ale căror forţe materiale nu le permit de a gusta adevĕratul repaos al zilelor de vacanţe. — In această vreme teatrul, petrecerile de familie, balurile încetează, iară grădinele şi locurile de desfătare sub cerul liber încep a se umplea.

Sub ast-fel de împrejurărĭ pe colţurile Iaşuluĭ se afişează producţiunea Conservatoruluĭ de muzică şi declamaţie.

Orĭ-ce om care pe lângă interesul ce'l pune în lupta care zdruncină partidele noastre politice, în progresele ce are de notat în general toate instituţiunile noastre publice maĭ cu seamă învĕţământul public; cred că nu va trece cu vederea, nedând nicĭ o importanţă, uneia din cele 2 şcolĭ din ţară, care aŭ de scop de a respândi în popor, maĭ cu seamă prin tinerime, simţul frumosuluĭ şi al arteĭ, în cât priveşte muzica (şi toate ramurile eĭ) şi declamaţia.

Inainte însă de a trece la expunerea progreselor făcute în acest an de acest institut, ar fi bine de a arĕta în puţine cuvinte starea sa.

La noĭ în ţară unde într'un timp atât de scurt am trecut cu paşĭ uriaşĭ fase de civilizaţiune pentru a cărora îndeplinire în alte ţĕrĭ eraŭ de nevoe secole, unde într'un timp de 40—50 anĭ am înjghebat o civilizaţie oare-care, de şi netemeinică şi silită, ne-am construit după modelul popoarelor culte o mulţime de aşezăminte şi instituţiunĭ; în mijlocul acestuĭ haos de lucrărĭ şi sforţărĭ accelerate de a scăpa măcar din starea de semibarbarie, era o idee fericită de a institui în mod permanent, sub protecţia guvernuluĭ, acum vr'o 30 anĭ, două conservatoare de muzică şi declamaţiune.

Dacă menirea muziceĭ a fost alta în vechime de cât acuma, nu maĭ puţin muzica şi sculptura eraŭ artele divinizate la grecĭ.

Maĭ mult saŭ maĭ puţin simţul muzical e propriŭ tuturor popoarelor. Eĭ îl exprimă ca interpret de sentimente, fie vesele fie triste.

Maĭ mult de cât orĭ-care popor, Româniĭ posedă acest simţ muzical şi dorinţa de a'şĭ exprima prin cântec durerile şi veseliile inimeĭ. Creaţiunea natureĭ, cântecul care urmează inspiraţiuneĭ trebuie a fi cioplit şi cultivat la acela care e dotat de natură cu acest talent. Asachi a dat în 1836 cel dintâiŭ impulsul pentru crearea unuĭ conservator. Nu dură de cât vr'o treĭ anĭ cu progrese simţitoare. Pe la 1860 în Iaşĭ se înfiinţează cel dintâiŭ conservator care funcţionează până la 1875 când fu suprimat din ordinul ministruluĭ Maiorescu şi fu fondat din noŭ la 1878 de către ministrul Chiţu. De atuncĭ şi până astăzĭ progresele conservatoruluĭ de aicĭ sunt marĭ în toate ramurile muzicale. Avênd profesorĭ eminenţĭ, absolvenţiĭ sĕĭ capĕtă diplome şi medalii de onoare la conservatoarele cele maĭ ilustre din strĕinătate.

De un timp încoace însă, încă pe vremea regimuluĭ junimist, conservatorul este ameninţat în existenţa sa. E vorba chiar de desfiinţarea luĭ. Dacă această ştire s'ar adeveri, atuncĭ Iaşuluĭ i se dă o nouă lovitură în domeniul progreselor sale culturale.

Dacă cu unirea, şi cu strămutarea capitaleĭ la Bucureştĭ Iaşul a făcut sacrificiĭ care aŭ adus ruina luĭ materială, dacă de câţĭ-va anĭ încoace toată activitatea industrială şi comercială, toată suma instituţiunilor noastre se centralizează la Bucureştĭ, dacă în aniĭ din urmă Iaşuluĭ i se rupe bucată cu bucată şi deputaţiĭ luĭ arată cu toate aceste o apatie într'adevĕr ne maĭ pomenită, cum ar putea însă aceştĭ deputaţĭ împreună cu cetăţeniĭ Iaşuluĭ îndura ca şi mijloacele de cultură să fie rupte din sînul nostru. Iaşul nu maĭ poate aştepta ca în faţa uneltirilor care se iaŭ în fie-care zi în contra luĭ, de a maĭ ajunge vr'o dată un centru de traficurĭ comerciale şi de exploatărĭ industriale; singura luĭ speranţă e ca şi până acum să se înalţe intelectualminte şi să continue a da ţĕreĭ oamenĭ iluştri şi valoroşĭ.

E lucru constatat în cronologia tuturor oraşelor că în capitalele cele marĭ îmbulzeala populaţiuneĭ, forţele eĭ materiale, progresele industrieĭ şi ale comerciuluĭ daŭ naştere viciilor şi luxuluĭ; iară liniştea şi lipsa petrecerilor zgomotoase din oraşul provincial daŭ naştere munceĭ intelectuale şi producţiunilor gândireĭ. In aşa stare se găseşte Iaşul. Ce 'i-ar remâne însă acestuĭ oraş dacă, pe lângă toate cele-l'alte, ar începe de a i se lua şi instituţiunile sale de unde se propagă cultura prin straturile societăţeĭ.

Adaogând la aceasta faptul cum că progresele conservatoruluĭ Ieşan aŭ fost maĭ marcante de cât aceluĭ Bucureştean, suntem convinşĭ că planul desfiinţăreĭ acestuĭ conservator nu va găsi resunet în Parlament şi deputaţiĭ Iaşuluĭ se vor opune din puterĭ la realizarea luĭ.

Trecênd la producţiunea conservatoruluĭ din acest an, constatăm ca în toţĭ aniĭ un mare progres. Atât profesoriĭ cât şi eleviĭ 'şĭ-aŭ pus toate silinţele pentru a duce publiculuĭ probele munceĭ şi aplicaţiuneĭ lor. Eleviĭ de la violină aŭ contribuit în mare parte la succesul acesteĭ producţiunĭ. Unul din dînşiĭ, D. Theodorini, un tînĕr de talent, promite într'adevĕr mult. Printre elevele de la clasa de piano vom numĕra pe D-rele Sculy şi Silberstein ca cele maĭ talentate şi silitoare. Atât bucata de solo a celeĭ de a doua cât şi cea acompaniată de orchestru a celeĭ d'întâiŭ a reuşit admirabil. De asemenea D-ra Waldman a dat probe de o talentată elevă. Bucăţile de orchestru conduse de maistrul de arcuş, Caudella, aŭ fost executate minunat. Printre eleviĭ de la declamaţie aŭ excelat D-niĭ Dragomir şi Penel, printre eleve D-şoara Florescu, care ar fi reuşit maĭ bine dacă ar fi întrebuinţat o mimică maĭ naturală. Printre eleviĭ de la canto am putut observa o şcoală de canto solidă şi justă. In fine, finalul din opera *Ernani* executat de corul mitropolitan, corul conservatoruluĭ şi orchestru conservatoruluĭ a fost aplaudat frenetic şi bisat. Partida baritonuluĭ a fost cântată de D. Răşcanu cu voce plăcută şi bine executată. In general succesul a fost complect şi toată lumea a eşit mulţumită de progresele acesteĭ şcolĭ.

* * *

La 29 Iunie aŭ avut loc, la Liceul naţional, împărţirea premiilor de la toate şcolile secundare. Serbarea fu deschisă în faţa unuĭ numeros public de două corale cântate de corul Liceuluĭ în unire cu acel al şcoaleĭ Normale sub conducerea profesoruluĭ de muzică de la Liceŭ. După aceia D-l Director Pallade, enumeră cu o minuţiositate, care dovedea pe vechiul dascăl de matematică, rezultatele obţinute de la toate şcolile, arată defectul regulamentuluĭ actual în privinţa aceea că nu e destul de riguros în privinţa absenţelor şi închee cu „trăiască Regele şi Regina şi Alteţa sa *Principele moştenitor* (?)".

D-nul Rector al Universităţeĭ îĭ rĕspunde după aceasta.

După ce premiile fură împărţite serbarea se mântuĭ cu un imn cântat de corul elevilor, executat într'un mod minunat.

P.

Iaşĭ, 30 Iunie 1890

H. M. STANLEY

11

INTUNECIMELE AFRICEI

Cu Manyuemiĭ de la Ipoto

Era vĕdit lucru că pe sub mână Mauyuemiĭ ne cumpĕraŭ armele noastre în schimbul uneĭ micĭ cantităţĭ de porumb. Am trimes să'mĭ poftească pe unele din căpeteniĭ şi le-am cerut să înapoiască îndată armele, prevenindu'ĭ că în caz dacă nu vor voi să consimtă vor suferi consecinţele. La început se arĕtară foarte iritaţĭ, goniră pe Zanzibarienĭ din sat, şi totul anunţa o luptă care ar fi putut să ne aducă mare rĕŭ. Afară de cele cincĭ-spre-zece carabine, oameniĭ noştri maĭ vînduseră Arabilor 3000 cartuşe.

Am repeţit ordinul formal de restituire a armelor, pentru ca să nu alerg la mijloace de constrângere.

Peste un ceas îmĭ aduseră înapoĭ cincĭ carabine, şi spre marea mea mirare, îmĭ arĕtară pe vînzătorĭ. Dacă m'aşĭ fi putut sprijini pe cincĭ-zecĭ numaĭ din oameniĭ meĭ, n'aşĭ fi primit nicĭ o armă până când nu mi le aduceaŭ pe toate odată. In acelaşĭ moment, Uledi sosi în tabără.

Sosirea luĭ produse o reacţiune, nemulţumirea că'mĭ ştiam oameniĭ aşa de aproape de noĭ, vederea luĭ Uledi, conştiinţa că maĭ avem încă tovarăşĭ devotaţĭ, toate aceste mĕ impresionară aşa de mult în cât pentru moment n'am fost în stare să scot o singură vorbă.

Din ţara Baleşilor până la Mazamboni

In ţara Baleşilor, arhitectura ia cu totul altă formă. Fie-care cătun e o stradă, şi casele din scândurĭ formează par'că un tot.

După două zile de şedere aci, pătrundem în primul sat de piticĭ, părăsit ca toate cele-l'alte pe care le traversasem în timpul zileĭ.

In ziua de 4 Noembre eram la staţiunea de la Ndugubiha, după ce străbăturăm cincĭ sate golite de pigmeĭ. In ziua aceia fie-care din oameniĭ caravaneĭ primi câte 25 banane şi un ştiulete de porumb.

Mult, dar nu de ajuns pentru a ridica moralul tovarăşilor foarte zdruncinat acuma.

— Prietenilor, le zic eŭ, maĭ avem încă o sĕptămână, şi punem cruce necazurilor.

Eĭ nu'mĭ respunseră; se mulţumiră cu un surîs de neîncredere.

La 8 Noembrie, merserăm 17 chilometre, pădurea nu era aşa de deasă, vederea puţin maĭ întinsă, şi drumul maĭ bun;

La 9 Noembrie ajungem la Ibuiri. Această localitate e una din cele maĭ frumoase ce am întâlnit de la Jambuyo încoace.

E foarte productivă şi Mauyuemiĭ încă nu puseseră piciorul pe acolo. Fie-care banane are 50 până la 140 fructe.

Maĭ înainte de a ajunge în sat, Murabo, una din căpeteniile Zanzibarienilor, îmĭ spuse încet că la Ibuiri sunt cincĭ cătune.

Prima noastră grijă după ce am adunat proviziunĭ şi după ce am împărţit fie-căruĭ om, a fost ca să stabilim cu indigeniĭ raporturĭ de prietenie. După un ceas de tratative, am convenit ca

pe tot timpul cât vom sta acolo, să ne dea partea orientală a plantaţiunelor, începênd de la gârla care trecea pe acolo:

Ce bine trăiam acolo. Eram bogaţi în banane, trestie de zahăr, porumb, pepeni galbeni etc. Fie-care putea să 'şi mulţumească de astă-dată pofta de mâncare, aşa de mult amăgită.

Peste putinţă de a face o descriere a priveliştei hidoase ce o înfăţişaŭ oamenii mei angajaţi; eraŭ goi—pentru câţi-va ştiuleţi de porumb îşi vênduseră toate de pe ei sclavilor lui Ugaruue şi Kilonga-Longa; trecuseră prin 75 zile de lipsă şi prin 13 de foamete desĕvêrşită; li se lipea pielea de os; nu mai aveaŭ nici o putere;

Indigenii de la Ibuiri se purtară foarte bine din toate punctele de vedere şi ingratitudinea oamenilor mei îmi făceaŭ în adevĕr ruşine. Şeful indigenilor şi familia sa locuia cu noi, şi nu ştiŭ de câte ori pe zi, schimbam vorbele astea: „Bodo! Bodo! Ulenda! Ulenda! (pace! pace!) Dar nenorociţii de Zanzibarieni suferiseră atâtea în timp de câte-va sĕptămâni în cât nu mĕ puteaŭ surprinde excesele lor.

Nu'mi închipuesc că în toată partea asta de lume cunoscută mie, să fi îndurat o trupă de oameni atâtea mizerii cu aşa blândeţe şi supunere. Nici carne, nici banane, nici maniac, nimic în sfêrşit din ceia-ce alcătuia existenţa lor.

La fie-care oprire, unul nu mai poate merge, altul cade pe drum, etc. Desnădăjduiţi cum eraŭ, cine i-ar fi putut împedica de a apuca carabinele şi cu o singură descărcătură să se scape de şefii lor, să'i mănânce la nevoie, şi de a scutura într'o clipă această autoritate, care, după părerea lor, îi împingea la o pierdere sigură.

Compătimeam cu indigenii când sufereaŭ neajunsuri de la oamenii mei, dar în acelaş timp nu puteam uita lungile zile de nemâncare pe care le înduraseră, supunerea lor, fidelitatea lor constantă, mila lor când ne vedeaŭ şi pe noi suferind de foame, toate astea micşora grozav rĕul, şi trebuia să aşteptăm ca o situaţie mai bună să'i aducă şi la sentimente mai bune.

Cu cât pătrund mai mult în finea omenească, cu atât mai mult cunosc că în esenţa lui, omul e un dobitoc în toată puterea cuvîntului. Dacă'l hrăneşti bine şi la vreme, poţi să'l convingi saŭ să'l sileşti ca să'şi intrebuinţeze forţele...

Munca nu'l sperie, ori-cât de anevoioasă ar fi, numai să'l aduci la asta de bună-voie saŭ cu sila. Dar când 'i-e foame, atuncea să te fereşti; un leŭ flămând nu poate să fie mai îngrozitor ca omul flămând.

Disciplina aspră, greutăţile mari, marşurile nesfîrşite într'o regiune cu totul necunoscută, nu i-a necăjit nici o dată pe oamenii mei pe câtă vreme stomacul le era plin.

La Ibuiri am fi putut sta şase luni fără să ducem lipsă de mâncare:

Deja, vedeai o mare schimbare în înfăţişarea oamenilor.

La 16, pe la 3 ore seara, sosi şi Iephsons.

In şease zile făcuse 165 chilometre pentru ca să găsească pe căpitanul Nelson şi să'l aducă la Ipoto.

De la sosirea noastră la Ibuiri, oamenii începuseră a se îngrăşa acuma.

Eraŭ veseli, şi noaptea, până când s'adoarmă cântaŭ de rĕsuna locul.

Dar trebuia să plecăm.

In zorile zilei de la 24 Noembrie, trompetele sudaneze dădură alarma de plecare. Mulţumirea strălucea pe toate feţele.

(Va urma)

Şcoalele din Galaţi

Galaţii, primul port al României, mai mult de cât cele-l'alte oraşe de port, aŭ fost copleşiţi de streini încă din timpurile depărtate. Chiar astă-zi Galaţii posedă o populaţiune numeroasă străină şi în deosebi greacă; care notează pe hârţile lor Galaţii, Brăila, Giurgiŭ ca oraşe greceşti.

Ori-ce Român de inimă trebue să simtă şi să înţeleagă, câtă atenţiune trebue să ofere acestor oraşe de port, guvernul român şi poporul român în genere; câtă atenţiune merită şcoalele din aceste porturi şi mai ales şcoalele din Galaţi, cari aŭ menirea a deveni un focar de cultură naţională românească în acest unghiŭ al României, mult timp lăsat cu totul în prada străinilor.

Nu mai departe, acum 20 de ani stradele principale eraŭ împânate numai cu instituţiuni de cultură străine şi *instrăinătoare*; câte-va şcoale primare române eraŭ aruncate prin mahalale, iar bietul gimnaziŭ cu 4—5 profesori era instalat într'o stradă laterală şi într'o casă mizerabilă.

Chiar astă-zi mai sunt Români întunecaţi la minte şi mai întunecaţi la inimă, cari lucrează din toate puterile pentru a alunga din centrul oraşului şcoale şi biserici române.

Aşa actualul primar, D. Resu se opune a se construi *Palatul Episcopiei* pe un frumos teren, cedat de comună pentru acest scop, de şi această donaţiune a căpătat sancţiunea Camerei.

Astă-zi Galaţii numĕră vr'o zece şcoale primare de băeţi, vr'o opt de fete, o şcoală secundară de fete, un liceŭ complect cu şeapte clase într'un local frumos construit anume pentru acest scop, o şcoală comercială cu cinci clase, o şcoală normală pedagogică pentru învĕţători săteşti, un seminar cu 4 clase, o şcoală de meserii.

Afară de acestea în Galaţi se află o mulţime de şcoli private de băeţi şi de fete. Dintre şcoalele de băeţi vom aminti:

1) *Institutul Radu*, cu un curs de patru clase primare, şi internat cu cursuri preparative pentru şcoala de comerciŭ şi liceŭ.

2) *Institutul Negri*, curs primar şi preparaţiuni pentru comerciŭ şi liceŭ.

3) *Institutul Venieris*, şcoala grecească cu tendinţe şi spirit curat grecesc şi anti-românesc.

4) *Şcoala de băeţi catolică*, şcoală confesională.

5) *Şcoala protestantă*, şcoală cu tendinţe confesionale şi germane.

Afară de acestea sunt încă o mulţime de cuiburi de speculă, pe cari numai prin poliţie le-ai putea afla.

Şcoale private de *fete* sunt iarăşi o mulţime. Dintre acestea vom aminti aci următoarele:

1) Institutul de fete *Nôtre dames de Sion*, institut-internat condus de călugăriţe catolice. Această şcoală e confesională.

Intre acestea se află şi Institutul unui evreŭ *Prutker*, care sub titlul de grădină de copii strică o mulţime de copii mici români, făcêndu'i să înveţe limba ovreiască stricată pe pămêntul românesc.

Acest ovrei obraznic a refuzat a primi pe D. *N. Filipidi*, magistrat, ca delegat la examen declarând, „*că el nu vrea să ştie de nimeni, că lui nu are nimeni să'i ordoane în această ţară.*"

2) *Institutul francez de Domnişoare*, sub direcţiunea D-nei Maria Filipidi şi a D-lui N. Filipidi, fost revizor şcolar, fost profesor la şcoala Normală şi actualmente magistrat.

3) *Institutul român de Domnişoare*, sub direcţiunea D-nelor Pereţ şi Arion,

Aceste două din urmă sunt două pepiniere solide pentru creşterea fetelor noastre în spirit românesc.

4) *Institutul de fete Levidis.*

Iată o schiţă a şcoalelor din Galaţi:

Galaţii priviţi la distanţă par o adevĕrată panoramă; iar locuitorii ei elegant îmbrăcaţi oamenii cei mai perfecţi de pe suprafaţa pămêntului—cu excepţiunile mai mult de cât cuvenite negreşit.

Şcoalele aşa cum le-am prezentat în acest tabloŭ sunt numeroase şi — fără lacune.

Dar, când intri în Galaţi, dai de strade noroioase, saŭ, dacă Dumnezeŭ nu le-a stropit, de strade pline de praf; oamenii instruiţi, cari cutreieră că furnicile stradele portului, strada Mare, strada Domnească, cari umplu frumosul parc, grădina Universală şi mai ales noaptea Clubul cu cărţi de joc, sunt mai mult o căptuşală a frumoaselor lor costume, mai mult nişte stomacuri cu apetituri nesăţioase saŭ nişte pungi fără creer şi fără inimă.

Aşa şi şcolile noastre sunt multe la numĕr, sunt multe şi bune dintre ele; dar—nimic fără dar în această lume de mizerii omeneşti—dar şi multe din ele lasă încă mult de dorit, iar unele sunt chiar periculoase intereselor mari ale ţĕrei şi ale Românismului.

Ne vom lua sarcina a ne ocupa în parte de fie-care; căci bine e ca guvernul ţĕrei, bine e ca toţi Românii, cari lucrează pentru propăşirea neamului lor, să cunoască factorii desvoltării lor naţionale, să cunoască şi vermii, cari rod la rădăcina marelui arbor naţional.

Dura.

Informaţiuni

La alegerea epitropiei Casei proprietăţei din Bêrlad, a reuşit lista liberală, în frunte cu D. Nicorescu, cu 543 voturi, contra listei guvernamentale, în cap cu fostul prefect Petrescu, care a obţinut numai 136 voturi.

Citim în *Lupta*:

In satul Şipotile din judeţul Iaşi, există o biserică zidită de logofătul Teutul pe vremea Domniei lui Bogdan, fiul lui Ştefan-cel-Mare la 1507. Acea biserică astă-zi avênd nevoie de o reparaţie radicală, sătenii din Şipotile, ne avênd mijloace îndestulătoare s'aŭ adresat Regelui, cerêndu'i să contribue cu ceva la restaurarea acestui monument istoric. Sunt câte-va luni de când Şipotenii tot aşteaptă respunsul Regelui.

Recomandăm această informaţiune D-lui I. Calendero, administrator al domeniului Coroanei, care umple coloanele ziarelor guvernamentale cu actele de generozitate ale M. Sale Regelui.

Ni se scrie din Galaţi, că permutarea D-lui inginer Chiriac, inspector de mişcare C. F. R. de la inspecţia de Galaţi, ar fi motivată şi de următorul fapt:

D. Director general al C. F. în călătoria sa împreună cu D. Marghiloman Ministrul Lucrărilor Publice la Galaţi, în ziua de 23 Iunie trecut, a rĕmas nemulţumit pentru o întârziere de 12 minute ce a suferit'o trenul special cu D-lor în aceiaşi zi la întoarcerea de la Galaţi la Brăila unde eraŭ aşteptaţi la un banchet dat de nişte jidani din portul Brăila. Pentru acest mic deranjament în călătoria sa, D. Director a găsit cu cale să permute ca pedeapsă la Bucureşti pe D. Chiriac, la Craiova pe ajutorul sĕŭ şi la Piteşti pe şeful gărei Galaţi, procedare care a indignat pe toţi funcţionarii şi mai cu seamă pe cei din inspecţia V.

Directorul s'a compromis foarte mult prin această apucătură precipitată, bătându'şi joc în acest mod nedemn de funcţionarii cei mai vechi şi mai valoroşi pentru un lucru de nimic.

Cu toate obstacolele puse de consiliul de higienă al Capitalei, repaosul de Duminică face mari progrese.

Inregistrăm cu plăcere aci mai jos convenţiunea încheiată spre acest sfîrşit de bijutierii şi ceasornicarii din Bucureşti:

Convenţiune

Subsemnaţii bijoutieri şi orlogeri domiciliaţi în oraşul Bucuresci ne angajăm pe onoare şi consciinţă ca cu începere de la 1 Iulie 1890 să respectăm repausul de duminică închizând magazinele noastre în toate duminecele şi sĕrbătorile: Sft. Gheorghe, Sft. Const. şi Elena, S-ta Maria 15/27 August, şi Sft. Dumitru la orele 12 a. m. precis.

In sĕrbătorile cele mari: Sft. Pasci 1-a şi a 2-a zi precum şi Crăciun 1-a şi a 2-a zi magazinele să fie închise toată ziua.

Duminicele care cad în cursul carnavalului se va închide magazinele la orele 4 p. m.

Dacă una din dumineci cade în ajunul anului noŭ saŭ cu şase zile înainte va eşi din regula din faţă şi cu escepţiune numai în acea zi

De şi ne-am dat reciproc parola de onoare a respecta cu consciinţiositate aceste stipulaţiuni. am convenit şi la urmĕtoarele grade de amendă: 100 lei la prima deviare: 200 lei la a doua deviare: 300 lei la a treia deviare şi contravenienţii vor fi consideraţi ca ne mai făcând parte din oameni de onoare: vor fi blamaţi prin publicitate şi vor fi daţi în judecată în cel mai scurt timp fără întârziere şi se va investi cu titlu executoriu.

Prin subscrierea acestui act ne obligăm fie-care din noi la rĕspunderea fără împotrivire a amenzilor de mai sus îndată ce jumĕtate plus unu din noi va pronunţa culpabilitatea unuia saŭ altuia dintre noi.

Amenzile ce vor fi plătite de unu saŭ altu dintre noi nu se vor putea întrebuinţa de cât pentru cumpĕrare de haine spre a se distribui de onor. primărie a capitalei la copii săraci.

In fie-care Duminică saŭ sĕrbătoare prevĕzută aci, doi din domnii sub-semnaţi vor inspecta dacă magazinele sunt închise conform angajamentului.

Iosef Resch & Fii, M. Gronberg, Berger & Reinhorn, C. Nicolaŭ, D. Herdan, D. Agemolu, T. Radivon, G. C. Nicolaŭ, G. Ionescu, R. Biskaborn, D. Worniser, S. Iohnsohn, Ch. P. Zoglauer, M. Haimsohn, Filipov, M. Schiffer-C. Berger, V-ve R. D. Iacobsohn, D. M. Iosefovici, I. B. Ruppel, M. Hirschhorn. I. Berman, Oscar Deutsch, N. Braunstein, Ig. Weiss-I. Ssarvasy, Ad. Hilberger, M. Steihfeld, Mihai Niculescu, C. Rott, Lerner & Manole, Iacob Hütler, Osias Diamant, A. Braunstein, Al. G. Măicanescu, E. Rosenberg, A. Künstlinger, A. Mizrahy, Apostolos Grigoriadis, A. I. Dichter, S. Suhor, B. Feldmann, M. Iacobsohn, D. Marcus.

Pe timpul verei administraţia ziarului *Adevĕrul* primeşte abonamente cu numĕrul.
10 bani în toată ţara.
15 bani în streinătate.

Ştiri Telegrafice

BELGRAD, 2 Iulie. — A apărut primul numĕr al ziarului *Videlo* organul progresiştilor: el conţine o declaraţiune a comitetului partidului prin care se spune că progresiştii vor lua parte de acum înainte la luptele politice.

Ziarele anunţă că îndată după terminarea examenelor, Regele Alexandru şi Regele Milan se vor strămuta în lagăr unde vor sta mai mult timp.

BOTZEN, 2 Iulie.— Din cauza marilor ploi căzute în aceste din urmă două zile, apele Adigelui aŭ rupt zăgazul de la Branzoll şi a distrus podul de lângă Atzwang. Circulaţiunea pe calea ferată este întreruptă.

MADRID, 2 Iulie.— Situaţiunea sanitară nu s'a schimbat în provincia Valenţia.

Se zice că holera s'a ivit în câte-va localităţi din Portugalia.

VIENA, 2 Iulie.—*Politische Correspondenz* publică o comunicare din Carlsbad, din izvor sigur bulgar, prin care declară ca pure invenţiuni ştirile relative la o pretinsă intenţiune ce ar avea principele Ferdinand să abdice, şi despre atentatul comis contra D-lui Stambuloff.

Comitele Foras obţinênd un congediŭ de două luni, pleacă azi în Savoia.

AURÉLIEU SCHOLL

Fiinţă invizibilă

Vĕ aduceţi aminte de o dramă desfăşurată acum 10 ani înainte curţei cu juraţi? Una din cele mai nostime actriţe din Paris, Clotilda, fu asasinată de amantul sĕŭ, baronul de Négley. Baronul n'avea de cât două-zeci şi opt de ani; era singur cu Clotilda căci pe servitoare o trimisese după o treabă oarecare. A doua-zi pretinse, că deşteptându-se, a vĕzut'o scăldată în singe şi cu un stilet împlântat în inimă.

Tinĕrul fu arestat şi protestă de nevinovăţia lui. Compăru înaintea curţei cu juraţi în ziua de 14 Martie 1864, şi se otrăvi în închisoare pentru a scăpa de osândă.

Enigma a fost destăinuită de un nebun care pare că după mai mulţi ani de tratament 'şi-a redobândit judecata, în parte cel puţin.

Povestirea e ciudată şi dovedeşte îndestul pe ce drum fatal e împinsă tinerimea pariziană.

* * *

In seara crimei, cinci, şease tineri banchetuiseră la *Maison-Dorée*.

—Dacă aşi avea az', zicea unul din convivi, cele 60,000 franci venit pe care le-am lăsat la club, aşi cumpăra domeniul de la Richordière care se vinde mâine...

Ţie, cum 'ţi mai merge Henric?

—Sĕptămâna asta 'mi-a mers mai bine.. nu sunt în pagubă de cât cu 20,000 lei.

—Cât 'ţi-ai luat îndărăt.

—Vre-o 200,000 aproape.

—Tată-tĕŭ e sănătos?

—Da.

Un altul, foarte tinĕr. Raul de C.., s'a trîntit pe un divan şi tăcea.

—La ce te gândeşti Raul?

—Eŭ?.. la nimic.

—Are ideia lui fixă.

Apoi acela ce zise aşa, se apropie de tinĕr, şi bătându'l pe umeri, îi zise:

— N'ai s'o scoţi la capăt, prietene; oricât te-ai munci de geaba!

— Dar de ce e vorba? întrebară cei-l'alţi.

— Lucrul e foarte simplu Raul nu se mai interesează de viaţă. Ii spuse cine-va că Cora şi-a amanetat sculele la Muntele de Pietate. că vicontele de Abois a fost surprins înşelând la cărţi, că Casletraisi a plecat în Australia, el remâne nepăsător la toate ştirile astea, mai grave de cât ştirile Agenţiei Havas.

— Şi pentru ce? întrebară toţi.

Alţii invidiază un echipagiu, o vilă la capul Antebes, o vînătoare, un cal, o femee; numai el nu invidiază nimic. Dorinţele lui sunt mai presus de comun.

— Dar ce vrea el? întrebară iar cu toţi.

— Căutaţi în poveştile zeiţelor, în aventura legenilor, în magia albă saŭ neagră— şi veţi găsi.

— Spune-ne tu.

— Eh bine! Raul vrea să fie invizibil.

— Invizibil? strigară toţi într'un glas.

— Da, şi se gândeşte serios la asta.

Raul se sculă, foarte palid. şi zise:

— Şi ceia ce are să vĕ mire mai mult domnilor, e că am să ajung la aceia ce mi-am pus în cap.

Tinerii se priviră cu un aer compătimitor:

— Şi ce vei face. când vei fi invizibil?

— Am să vĕ spun, ce voiŭ face.

— Raul sună şi porunci să'i aducă un punch.

- Voiŭ face mai mult bine de cât rĕŭ. Voiŭ lua de ici ca să pun colo.

FOITA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

2

ADOLPHE ADERER

VERBINELE

Tradus de I. S. Spartali

— Ce să'i spun mami?

Enric nu prevĕzuse întrebarea asta.

— Să'i spui... să'i spui... că am plecat la Bordeaux, că nu puteam s'o aştept până s'ar fi întors, că o să mĕ întorc curînd... Sărută-mĕ... adio!

— Adio tăticule.. Ce tătic rĕutăcios eşti!... Faci pe micul tĕŭ Gaston care te iubeşte mult ca să plângă. Nu i-ai adus nimic. Eŭ nu sunt ca tine. Eŭ am să'ţi daŭ ce-va...

Copilul taie o cracă de verbină din ghiveciul după masă, şi o dete tatălui sĕŭ.

— Ia asta, tăticule.... Sunt florile care'i plac mami mai mult... Tu i le-ai dat la ziua ei. Iţi aduci aminte.....

— Da, da, îmi aduc aminte... Adio!

Enric sărută încă o-dată pe fiul sĕŭ şi plecă fără să se uite înapoi... Când ajunse în stradă, încremeni când se vĕzu cu flori de verbină în mână... Le aruncă jos. Pe urmă luându'şi seama, se plecă şi rupse o floare pe care o puse în portofoliu între potretul nevestei şi al copilului.

Peste un sfert de ceas sosi în strada Marboeuff şi dete amantei titlurile nevestei sale.

— Am adus cinci mii de franci mai mult Blanşo... I-am luat ca să plec cu tine...

— Să pleci cu mine?

— Da, nu'ţi place?

— Ba nu, pleacă dacă vrei.. . Te priveşte!...

Şi Enric plecă.

Se închise în apartamentul Blanşei de Verneuil până în ziua când se sui ea în tren ca să plece la Petersburg. Ei nu ieşi din casă nici măcar o dată. Se temea să nu se întâlnească cum va cu cei pe care'i părăsise, saŭ cu cineva care să'l cunoască. Străbătu Parisul ascuns în fundul trăsurei. Plecă ca un hoţ, ca un criminal pe care'l urmăreşte poliţia.

. . . .

Când se întoarse d-na Bouchet acasă găsi pe Gaston plângând. Alergă la el, închipuindu'şi că slujnica nu băgase de seamă şi că i se întâmplase poate ce-va rĕŭ.

— Ce ai, dragul meŭ?.... Unde te doare?

— Nu mĕ doare nimic... Tata a plecat. Nu se mai întoarce.

— Cum! nu se mai întoarce?

— Mi a zis să'ţi spun că a plecat la Bordeaux.

— Tatăl tĕŭ n'a lăsat nimic, n'a scris?

— Nu mamă. A luat ceva din biuroul tĕŭ.

D-na Bouchet pricepu repede ce se întâmplase şi cum deschise cutia vĕzu că'i lipseaŭ banii. Işi zise „N'a lăsat nimic pentru mine nici pentru copilul sĕŭ! mişelul!"

Se gândi dacă să nu se ducă la poliţie să denunţe pe bărbatul sĕŭ. Insă nu voi. „Ca să'l denunţ este că'mi necinstesc numele meŭ, numele copilului sĕŭ. Nu pot". Se gândi iar să pue pe cine-va să'l caute să afle în ce loc s'a pitit „Pentru ce?... Dacă a plecat el aşa de mişeleşte fără să'şi aducă aminte de cei pe care'i lasă acasă, nu am să isbutesc nici cu ameninţările nici cu rugăciunele... Ş'apoi unde să'l caut? Unde poate să fie."

Şi biată femee nu ştia ce să facă. Şi plângea....

„Dar ce am făcut eŭ ca să merit ast-fel de nenorocire!... Enric mĕ iubea când m'a luat de nevastă. Mĕ iubea mult... Sunt sigură. Eŭ i-am îndulcit viaţa pe cât am putut. Nici o dată nu i-am făcut mutre, n'am fost încruntată, am făcut ce i a plăcut... Nu sunt urîtă... Sunt mai mult dintre femeile care se chem frumoase... Nici-o-dată nu i-am spus lui Enric ce curte 'mi făceaŭ unii prieteni d'ai lui.. L-aşi fi tulburat... Prin urmare nici scârba nici groaza de mine l'aŭ silit să plece de lângă mine!...

„Dar mititelul Gaston, îl iubea mult pe copilul sĕŭ... Era mândru de el.... Ce am făcut noi amândoi ca să fim aşa de nenorociţi?"

Biata femee se trudea să găsească cum greşise către bărbatul sĕŭ. Nu găsea însă nimic. Şi cum ar fi găsit?

Laura era cea mai dulce femee ce se poate vedea.

Frumuseţea ei era mândră, graţioasă, aproape aristocratică. Afară de aceasta era bună ca mierea, bună ca pânea; serioasă pentru viaţa zilnică, dar serioasă fără afectare; ştiind să fie veselă când trebuia, inteligentă, pricepând iute, asimilându-şi pe oamenii cei mai rĕi.... Avea în sfirşit toate calităţile de frunte ale Parisianei, fără cusururile de uşurinţă şi de zădărnicie, casuri pe cari unii oameni le găsesc încântătoare, dar de care se tem cei mai mulţi fiind-că le socotesc primejdioase.

Doamna Bouchet fuse câte-va zile cumplit de mâhnită. Nu'şi putea închipui că bărbatul sĕŭ plecase pentru tot d'a-una. Il aştepta. Când îşi aducea aminte cât de gingaş se purtase cu ea cu câte va luni mai nainte; nu'i venea să creadă că el putea s'o părăsească aşa de laş, fără să'i pese de ziua de mâine, fără să se gândească la viitor.

Intr'o seară pe la zece, eşi să cumpere ceva. Luă şi pe Gaston cu dînsa... Când ajunse la rescrucea vecinic înţesată a stradelor Maubeuge, Chateaudun şi a Foburgului Montmartre, fu nevoită să se oprească. Eraŭ aşa de multe trăsuri că nu putea trece... Vizitii strigaŭ urlaŭ, înjuraŭ, trâmbiţele tramvaelor resunaŭ. D-na Bouchet nu băgă de seamă gălăgia aceasta, se gândea numai să ferească pe Gaston, şi aştepta cu răbdare ca să găsească un loc gol să treacă.

De-odată în fundul unei trăsuri încărcată cu cufere, al cărui vizitiŭ înjura mai tare de cât cei-alţi, Laura vĕzu alăturea cu o femee cu pĕrul galben, cu figura aspră, un bărbat care se ascundea...

— Enric! Enric! strigă ea.

Biata femee abia avu vreme să se rezime de kioşcul de ziare din colţul stradei, căci alt-fel ar fi căzut leşinată...

— Enric! zise ea iar cu o voce mai slabă, şi întinse braţele ca o femee care se roagă, ca şi cum ea avea nevoe să fie iertată.

Enric însă nu o auzise. Şi chiar s'o fi auzit tot nu ar fi ascultat'o. Vizitiul arsese două bice cailor şi trăsura trecu repede printre cele-l'alte şi se perdu.

D-na Bouchet îşi veni iute în fire.

— Vino, vino, iute, zise ea lui Gaston.

Şi se gândi o clipă ca să alerge după trăsură, s'o ajungă, să s'arunce la picioarele lui Enric împreună cu Gaston.

Se opri... zise:

— Ba nu! Intâmple-se ori-ce! Insă nu mĕ duc să'l rog pe laşul, pe mizerabilul!

Şi se întoarse acasă jurându-se că nici-o-dată nu va mai da ochi cu omul care plecase şi o părăsise.

. . . .

Laura este singură. Şi-a părăsit apartamentul din strada Sf. Lazăr, şi a luat două odăiţe în catul al şaselea în str. Clignancourt, dincolo de movila Montmartre.

(Va urma).

Voiŭ lovi fără milă excesele şi nedreptăţile. Voiŭ lovi în trădătorĭ, ipocriţĭ, în toate fiinţele rĕŭ făcĕtoare. Voiŭ înfăţişora totodată opiniunea, dreptatea şi osânda.

— Asta'ĭ pentru bine; dar, rĕul?

— Rĕul? nu ştiŭ dacă o fi un rĕŭ.

— Dar bine, vroim să ştim.

— Eĭ bine, mĕ voiŭ duce la Clotilda... Mĕ voiŭ găsi în odaia aceia unde eram deprins să staŭ la picioarele eĭ. Voiŭ asculta cele ce'ĭ spune altul, voiŭ fi faţă la această scenă de dragoste. Ea, fără îndoială, are să'ĭ facă aceleaşĭ jurăminte şi aceleaşĭ protestărĭ pe carĭ mi-le făcea şi mie; nu voiŭ pierde nicĭ un gest, nicĭ o vorbă. In momentul când voiŭ vedea buzele Clotildeĭ de buzele aceluia pe care îl iubeşte acuma, îĭ voiŭ împlânta un cuţit în inimă... Mulţumit, voiŭ asista la desnădăjduirea şi groaza celuĭ-l'alt; îl voiŭ vedea plângĕnd, şi când veciniĭ alergĕnd vor întreba: „unde'ĭ omorîtorul?" atuncĭ mĕ voiŭ înveseli grozav vĕzĕnd pe omul acesta căutând în giurul luĭ.

Unde e omorîtorul? Dar numaĭ dumneata eştĭ aicĭ. Uşa e închisă...

Am să'l vĕd mergĕnd între poliţiştĭ. Am să mĕ duc după el în închisoare ca să'ĭ numĕr chinurile şi suferinţele.

— E nebun!.. ziseră ceĭ-l'alţĭ.

Paharele se umpluseră şi se goliseră de maĭ multe orĭ. Raoul eşi şi se îndreptă spre casa Clotildeĭ.

Sună, uşa i se deschise.

Raoul trecu încet pe lângă odaia portaruluĭ, şi avĕnd o cheie asupra luĭ, se urcă până la apartamentul amanteĭ necredincioase.

Raoul o lovi în inimă.

Clotilda nicĭ nu maĭ ţipă, aşa de puternică ce a fost lovitura.

Omorîtorul se scoborî apoĭ şi se duse acasă la el.

Portarul nu'şĭ aduse aminte a doua zi că deschisese poarta pe la miezul nopţiĭ.

Nicĭ o urmă de violenţă la Clotilda, nicĭ o hoţie nu se făcuse. La ea nu era de cât baronul de Négly, şi numaĭ el a fost învinovăţit.

De sigur că Raoul se crezuse invizibil, căcĭ în casa de sănĕtate unde fu pus peste puţin, pretindea că nimenĭ nu'l vede şi ridea cu mult chief când se făcea cine-va că'l caută.

Sinuciderea telegrafistului din Fâlciu

Vinerĭ, 29 Iunie, s'a întâmplat o mare nenorocire în orăşelul Fălciŭ. Pe la orele 3 p. m. D. Gheorghe Panu, dirigintele oficiuluĭ telegrafo-postal din acest orăşel, s'a sinucis trăgându-şĭ un glonte în gură cu un revolver calibrul 12, în cât moartea a fost aproape instantanee.

Nu s'a putut încă descoperi nimic, în privinţa mobiluluĭ ce a putut să hotărască pe D. Panu la acest tragic sfîrşit.

Ca amĕnunte putem spune, că acum un an D-sa a venit în Fâlciŭ ca diriginte, după vre-o treĭ lunĭ s'a însurat, şi acum cât-va timp, D-na Panu s'a îmbolnăvit în mod grav, aşa că a fost nevoită a se separa de soţul sĕŭ şi a merge să se caute la spitalul din Bêrlad. De la plecarea soţieĭ sale, D. Panu era continuŭ în o stare de agitaţie, care creştea din ce în ce. In ziua nenorocireĭ, el era maĭ agitat, şi hotărît fiind a se sinucide, dar neavĕnd nicĭ o armă la el acasă, profită de un moment când vecinul sĕŭ eşise de acasă; se duse repede, intră în camera aceluia, luă revolverul ce era atârnat de perete şi 'şĭ trase un foc în gură. La auzirea detunătureĭ toţĭ alergară, dar era deja prea târziŭ, moartea fusese instantanee.

La constatarea care s'a făcut, s'a găsit că glonţul traversase vălul palatuluĭ şi eşise maĭ sus pe la partea posterioară, oprindu-se într'un perete în cât s'a găsit jos plin de sînge şi de var. Sînge era în mare cantitate.

Ast-fel 'şĭ-a pus sfîrşit vieţeĭ, fără însă să se ştie sigur cauza acesteĭ sinuciderĭ.

Prutescu.

Scoala de Arte si Meserii

din

BUCURESCI

La şcoala de Arte şi Meseriĭ a Capitaleĭ esamenele ce aŭ avut loc anul acesta aŭ dovedit, atît comisiuneĭ delegată de ministerul Domeniilor cât şi persoanelor care aŭ bine voit a onora cu presenţa lor exposiţiunea de lucrărĭ din ateliere, că şcoala progresează, că direcţiunea ce i se dă este cât se poate de inteligentă. Era o vie plăcere a vedea cum eleviĭ, sub conducerea unor bunĭ şi consciincioşĭ profesorĭ, sciŭ să profite de luminele ce li se dă. In adevĕr orĭ-cine a visitat exposiţiunea de lucrărĭ a elevilor atât în saia de desemn unde se aflaŭ admirabile desemnurĭ industriale pentru al căror studiu este însărcinat d. Sub-Director al şcoaleĭ M. Malcocĭ, cât şi în ateliere unde eraŭ expuse o mulţime de obiecte, fie ca sculptură, ca mobilă, fie ca diferite maşinĭ şi scule turnate, forgate orĭ strugite, a rĕmas pe deplin satisfăcut de silinţele ce eleviĭ 'şĭ-aŭ depus şi de ce poate fi capabil şcolarul Român când are norocirea să fie instruit de nisce bunĭ şi devotaţĭ profesorĭ. Din nefericire şcoala lasă încă mult de dorit din punctul de vedere al necesarielor de studiu de care este mult lipsită.

D. Ministru Pĕucescu, visitând şcoala a exprimat dorinţa maĭ multor îmbunătăţirĭ pe care credem că le va realisa ţinând seamă de sentimentele ce D-sa are pentru ridicarea industrieĭ noastre naţionale.

In comisiunea delegată de Ministerul Domeniilor aŭ figurat D-niĭ Dimitrie Butculescu, Mirea Demetrescu comerciant şi Stefănescu Inginer. In special d. Butculescu a arătat o deosebită atenţiune, asistând maĭ la toate esamenele şi s'a interesat de aproape de mersul şcoaleĭ promiţând că va face Ministeruluĭ un detaliat raport despreĭ mbunătăţirile neapărat trebuincioase progresuluĭ eĭ.

In ziua de 30 Iunie, d. Director Don unul dintre distinşiĭ noştri inginerĭ însoţit de personalul şcoaleĭ şi în presenţa D-luĭ Butculescu şi a D-luĭ Inginer Scipion care venise ca asistent, anunţă elevilor clasificarea, după care d. Butculescu ţinu un prea frumos discurs, îndemnând pe elevĭ la muncă, bună purtare şi economie, căcĭ numaĭ ast-fel vor putea servi ca factorĭ conscienţĭ spre propăşirea industrieĭ de a căreĭ desvoltare ţara are atâta trebuinţă. Pe lângă sprijinul moral ce D-sa promise elevilor absolvenţĭ, ca un semn al deosebiteĭ sale bune-voinţe pentru şcoală şi pentru tineriĭ activĭ, făcu elevilor ceĭ dîntâĭ ieşiţĭ la clasificare, câte un present.

Ast-fel oferi absolventuluĭ I-iŭ premiat, Scarlat Petculescu din Perieţĭ, un prea frumos ceasornic de argint, iar celor alţĭ elevĭ distinşĭ în clasele I-iŭ II-a şi III-a, compasurĭ, planşete etc.

Cu un cuvênt ziua de 30 Iunie a fost o zi de sĕrbătoare pentru eleviĭ şcoaleĭ de meseriĭ, iar susţiitorĭ generoşĭ aĭ învĕţămĕntuluĭ ca D. Butculescu am dori să găsească cât se poate maĭ mulţĭ imitatorĭ.

D. G.

DIN IAŞI

Ceĭ doĭ fraţĭ *Sava* şi *Gh. C. Atanasiu* aŭ luat ambiĭ Sâmbătă 30 Iunie licenţa. Cel întâiŭ în ştiinţele naturale, cel al doilea în ştiinţele fisico-chimice. D-lor aŭ fost uniĭ din studenţiĭ de seamă aĭ Universităţeĭ noastre şi carĭ s'aŭ bucurat tot-d'a-una de multe simpatiĭ.

Felicitările noastre sincere şi succes în cariera ce vor apuca.

* * *

Vinerĭ a avut loc în localul liceuluĭ, împărţirea premielor la şcoalele secundare.

D. Director V. Pallade a rostit un discurs la care a rĕspuns D. Rector Culiano.

Sâmbătă la şcoala centrală s'a împărţit premiĭ elevelor din şcoalele secundare.

D-na Directoare Macri a rostit un discurs.

* * *

Concertul D-neĭ Darclée de Joĭ seară a reuşit de minune.

Studenţiĭ universitarĭ îĭ aŭ oferit un coşuleţ cu florĭ de toată frumuseţea.

* * *

Pe aicĭ nişte căldurĭ grozave de vr'o 2 zile. Lumea a început să se împrăştie pe la băĭ şi la ţară.

In grădina Tivoli, trupa dramatică *Burienescu* dă reprezentaţiĭ de 3 orĭ pe sĕptămână.

Azĭ, când începând de la aşa numitele *înalte cercurĭ* şi până la taverna cea maĭ murdară, jocul de cărţĭ a devenit unul din deliciurile cele maĭ de seamă ale vieţeĭ; nu putem de cât cu o plăcere deosebită înregistra decisiunea ce a luat câte-va Doamne şi Domnĭ din societatea noastră de a face întrunirĭ literare şi artistice, carĭ pe de o parte să înlăture acest viciŭ atât de periculos *al cărţilor*, şi pe de altă parte să maĭ deştepte în publicul nostru gustul pentru literatură şi artă.

Onoarea de a fi inaugurat aceasta, revine doamneĭ Cornelia Emilian, o damă cu mult gust artistic şi care a căutat şi caută tot-d'a-una a încuraja orĭ-ce mişcare artistică.

Prima serată muzico-literară a avut loc Vinerĭ 29 Iunie în casele doamneĭ şi D-luĭ Emilian.

Invitaţĭ aŭ fost mulţĭ şi petrecerea a fost animată şi plăcută.

Citâm între invitaţĭ: D. Culiano, rectorul Universităţeĭ, D. dr. Rizu decanul facultăţeĭ de medicină cu soţia, D. Gh. Liciŭ, preşedintele curţeĭ de apel, D. *Hegel* sculptorul statueĭ luĭ Miron Costin, D. Bou profesor, Eduard Gruber profesor, Gr. Alexandrescu, membru tribunaluluĭ, inginerul Savul, ziaristul Român, locotenentul Stratilescu cu soţia, procurorul Savel Mano, Doamna S. Răşcanu, Doamna Baldovin, colonelul Ghidionescu cu soţia, căpitanul Ghica cu soţia sa, celebra pianistă etc.

Apoĭ D-rele studente Ladicos, Holban, Emilian, Andreĭ, Leca, Culiano etc. Şi în fine studenţiĭ universitarĭ V. Lateş, P. Liciu, Miron Sigalea, Oswald Teodoreanu şi St. Dragomir, etc.

Serata a început prin executarea uneĭ *Kinder-simphonie* condusă cu abilitate de D-na Donicĭ.

Iera frumos lucru să auzĭ pe unul imitând privighetoarea, altul ciocârlia şi aşa maĭ departe.

Apoĭ aŭ început declamările şi executarea maĭ multor bucăţĭ muzicale.

D-ra Alice Holban a cântat foarte bine bucata din opera *Cyd* a luĭ Mossenet, acompaniată fiind de D-ra Emilian.

D-na Ghica a stupefiat lumea asistentă prin modul admirabil în care a executat maĭ multe bucăţĭ la piano.

D. Grig. Alexandrescu a cetit biografia mareluĭ nostru prozator Ioan Creangă.

Biografia conţine multe bucăţĭ scrise chiar de Creangă. Toată lumea ascultă cu deosebită plăcere şi haz citirea biografieĭ, care va fi tipărită peste câte-va zile, căcĭ va apărea o dată cu volumul I-iŭ din operile luĭ Creangă.

D. St. Dragomir recită *Linişţea* şi *Iertare* de Al. Vlahuţă.

D-l V. Lateş ceti de asemenea maĭ multe bucăţĭ din Vlăhuţă.

D. Eduard Gruber ceti câte-va poeziĭ ale unuĭ tînĕr de talent din Botoşanĭ, Raoul Stavri, frate cu Anton Stavri.

D-l P. Liciu şi P. Sturza recitară, cel întâiŭ *Glossa* (Eminescu), cel d'al 2-lea *Artista* (Duiliu Zamfirescu).

Maĭ cântă din *citeră* D. Savel Mano acompaniat de D-na Damian.

Romanţa din Charles VI de Halevy, a fost admirabil executat de D-rele Emilian şi Holban.

Fie-care a dus de la această serbare cea maĭ plăcută impresie şi convicţiunea că asemenea serate pot contribui foarte mult pentru a îndruma publicul la petrecerĭ serioase şi importante, carĭ vor pune capĕt apucătureĭ joculuĭ de cărţĭ şi danţurilor.

Toată familia Emilian,—cu bună-voinţa'ĭ obişnuită,—a căutat să mulţumească pe toţĭ invitaţiĭ, ceea ce s'a şi întîmplat.

Coloseul Opler

Duminică 8 Iulie

Mare Serbare Populară

Dată de presa capitaleĭ şi asociaţiunea studenţilor universitarĭ (secţiunea Bucureştĭ) pentru complectarea fonduluĭ destinat ridicăreĭ unuĭ bust luĭ Eminescu la Botoşanĭ.

Programa

In Sală

Teatru: *Scenă din Căsătoria silită* (Moliere) jucată de D-niĭ V. Alex. I. Jianu. *Un domn care întârziază*, monolog în versurĭ zis de D. Niculescu. *Luciafărul*, poezie de Eminescu, recitată de eleva *Sofia Hussar* în etate de 9 anĭ.

Concert: Dat de D. Profesor *Kneisel*

Gimnastică: Producţiunĭ esecutate de profesoriĭ Moceanu. Velescu, Bădescu cu eleviĭ lor

Danţ

In ambele grădinĭ ale Coloseuluĭ Opler

1). Distracţiunĭ naţionale. Poarca, ţurca, popice, capra, zmeŭ, arşice, minge, jocurĭ de inele. Teatru de păpuşĭ. (Vasilache).

2). Kioşcurĭ: Kioşcul Preseĭ—Kioşcul Florilor—Kioşcul Tutunuluĭ.

3). Cea maĭ vestită cărturărească care va ghici, trecutul, prezentul şi viitorul.

Telefon—Tir—Popice cu premiĭ—*Turnul Colţeĭ*, cu premiĭ: Un ceas şi o pălărie—Căluşeĭ—Panorama—Dinamometru—Tranvay.

4). *Cofetăria Naţională—Cârciuma ţărănească*

5). Ridicarea unuĭ colosal **Balon**.

6). **Mare bazar cu licitaţie.**

In tot timpul sĕrbăreĭ, seara se vor da focurĭ de artificiĭ.

Grădina va fi splendit iluminată cu lampioane, soare electric, etc.

Vor cânta două muzicĭ militare, muzica grădineĭ Opler, şi lăutarĭ.

Preţul intrăreĭ este numaĭ 1 leŭ

Pentru copiĭ, preţul redus.

Inceputul la orele 2 p. m.

ULTIME INFORMATII

D. Ministru de interne, General Manu se va întoarce mâine de la Turnu-Măgurele, şi apoĭ peste câte-va zile va pleca în Olteniţa.

D. Mişu Schina va fi candidatul colectiviştilor la colegiul I de Ialomiţa.

Concentraţiĭ aŭ pe D. Vasile Vineş, fost prefect.

Domnul procuror Paraschivescu a fost permutat în aceiaşĭ calitate la Brăila, în locul D-luĭ N. Manu care va fi adus în Bucureştĭ.

In urma acesteĭ permutărĭ, D. Paraschivescu şi-a dat demisiunea aseară.

Citim în *Galaţiĭ*:

Inchiderea prăvălielor Duminicile şi sĕrbătorile în Galaţĭ, credea cine-va că nu va deveni un fapt înplinit nicĭ odată. Eĭ bine, ierĭ era un adevĕrat eveniment în Galaţĭ cu închiderea prăvălielor; trebuie să recunoaştem că comercianţiĭ gălăţenĭ fără deosebire de naţionalitate a respuns cu atâta bună-voinţă la apelul unuĭ numĕr de comercianţĭ carĭ luase această iniţiativă, aşa că la orele 12 toţĭ aceĭ ce subscrisese angajamentul nu ştiaŭ cum să închiză maĭ degrabă prăvăliele. Aceia ce a surprins maĭ mult pe toţĭ a fost fapta acelor ce nu luase angajamentul şi aŭ închis şi eĭ magaziele odată cu ceĭ-l'alţĭ.

Intr'o jumĕtate de ceas toate prăvăliele din strada Domnească şi strada Mare s'aŭ închis, afară de câte-va excepţiunĭ.

Felicitările noastre comercianţilor gălăţenĭ.

Ştim că legea asupra loteriilor obligă pe aceĭ carĭ aŭ obţinut autorizarea d'a emite bilete, se publice lista numerilor câştigătoare în *Monitorul Oficial*.

Am dori să ştim când se vor supune acesteĭ prescripţiunĭ cuvioşiĭ călugărĭ papistaşĭ.

In tot cazul noĭ sfătuim pe cititoriĭ noştri să păstreze biletele până ce lista va apare în foaia oficială.

Ministerul de interne a însărcinat pe procurorul general al Curţeĭ de Apel din Craiova, să cerceteze până la ce punct sunt întemeiate motivele pe carĭ colectiviştiĭ le invoacă spre a se casa alegerile pentru colegiul al II-lea comunal.

Lotul de 20,000 de leĭ.

Un amploiat al caseĭ de schimb, Isac M. Levy, s'a presintat la casieria Primărieĭ Capitaleĭ cu biletul câştigător, declarând că un neamţ, care nu voeşte să'şĭ spue numele, este fericitul câştigător.

D. casier, a respuns că îndată ce lista numerilor va apare în *Monitor*, va plăti orĭ-ce sume ar fi câştigate.

Revista *Amicul Agricultureĭ* apărută cu data de 1 Iulie, publică o dare de seamă foarte amănunţită asupra concursuluĭ ţinut la şcoala de agricultură de la Herĕstrĕŭ, între diferitele maşinĭ de secerat.

Recomandăm cititorilor *Adevĕruluĭ*, carĭ se ocupă cu agricultura, această importantă critică, amintindu-le că Revista *Amicul Agricultureĭ* se trimite **gratis** şi **franco** tuturor acelora carĭ vor face o cerere Administraţieĭ, str. Smârdan No. 15.

Consiliul comunal al Capitaleĭ, este convocat a se întruni Joĭ seara spre a rezolva maĭ multe cestiunĭ importante înainte de a pleca în concediŭ D-l Pache-Protopopescu, primarul Capitaleĭ.

D. profesor Nicolae Velescu împreună cu elevul sĕŭ Nicolae Bădescu, aŭ bine-voit să acorde graţiosul lor concurs la serbarea ce va avea loc în ziua de 8 Iulie la *Coloseul Oppler*, pentru sporirea fonduluĭ destinat ridicăreĭ unuĭ bust poetuluĭ nostru iubit Eminescu.

D. Profesor Bădescu împreună cu elevul sĕŭ, *micul Sterian*, vor face maĭ multe producţiunĭ, între carĭ şi cu *prăjina-fus*, aparat inventat de D. Nicolae Velescu.

Licitaţia pentru construirea şi reformarea filtrelor de la Arcuda, care trebuia să se ţină erĭ la Primăria Capitaleĭ, s'a amânat pentru Joĭ 5 curent.

A apărut: *Tuberculoza omuluĭ şi animalelor şi mĕsurile sanitare reclamate*, o lucrare de cea maĭ mare importanţă pentru toţĭ, datorită meritosuluĭ medic-veterinar D. I. St. Furtună, directorul punctuluĭ de observaţie Constanţa, membru al maĭ multor societăţĭ ştiinţifice din streinĕtate, etc.

Recomandăm această lucrare cu tot dinadinsul.

Joĭ 5 Iulie, se va juca pentru prima oară la teatrul Dacia *Iarba Fiarelor*, revistă umoristică în 3 acte cu cântece de D-niĭ Emil Nicolaŭ şi N. Hagiescu, iar muzica aranjată şi condusă de D. profesor Kneisel.

Ceĭ ce aŭ putut asista la repetiţiune s'aŭ putut încredinţa că revista e destul de hazlie şi preserată cu destul spirit, ear muzica nu lasă nimic de dorit.

Nu ne îndoim că publicul bucureştean se va grăbi a merge în numĕr cât maĭ mare la Dacia, Joĭ seara, ca să petreacă.

Partea fie-căruĭ societar de clasa I al Teatruluĭ Naţional, pe luna Iunie a fost de 171 de leĭ.

Anunţăm cu plăcere, logodna D-luĭ Gheorghe Fotino, şeful muziceĭ regimentuluĭ al 8-lea de linie cu D-ra Eugenia Coculescu. Felicitările noastre simpaticuluĭ şef de muzică.

Depozitul cerealelor în portul Brăila a început a scădea puţin; afacerile în porumb sunt maĭ activate.

Sâmbătă seara eraŭ [illegible] hectolitri porumb, 15,000 16,250 rapiţă.

Porumbul s'a vîndut cu preţurĭ bune de la 5,95 până la 6,70 hectolitru.

Grâu noŭ 61 lbr a fost vîndut cu 12,85 hectolitru la magazie.

Tendinţa târguluĭ fermă.

Tipografia Modernă Gregorie Luis Strada Academiei 24.